

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-26C/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222200440
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7222200440.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom v C., D. E. X, zastúpenej: Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom v Košiciach, Kmeťova č. 26, proti žalovanému: Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, IČO: 36 022 047, so sídlom v Bratislave, Karloveská č. 2, o zaplatenie 399,11 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 399,11,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 399,11,- eur od 31.03.2022 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Košice II dňa 18.01.2022 domáhala zaplatenia sumy vo výške 399,11,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 399,11,-eur od 01.12.2021 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 17.01.2020 za nasledujúce dva roky. V odôvodnení žaloby uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., obec C. – F. G., H. C. G. zapísané na LV č.XXXXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/8 a 1/12 k celku a to

- Parc. E KN č. 6718, výmera 848 m², druh pozemku: orná pôda
- Parc. E KN č. 6922/501, výmera 55 m², druh pozemku: orná pôda
- Parc. E C. E. XXXX/XXX, I. 81 m², druh pozemku: orná pôda
- Parc. E KN č. 6922/503, výmera 115 m², druh pozemku: orná pôda
- Parc. E KN č. 6922/504, výmera 2388 m², druh pozemku: orná pôda.

Žaloba sa netýka spoluvlastníckeho podielu žalobcu v celku, resp. v celkovej výmere. Žaloba zahŕňa len tú výmeru, o využívanie na vodohospodárske účely ktorej mal žalovaný v zmysle nájomných zmlúv (a kúpnej zmluvy z roku 1997) záujem. Žalovaná výmera pozostáva z 55 m² v rámci p.č. 6922/501, 81 m² v rámci p.č. 6922/502, 115 m² v rámci p.č. 6922/503, 137 m² v rámci p.č. 6922/504 a 127m² v rámci p.č. 6718, teda celkovo pozostáva z 515 m², pričom v zmysle podielu žalobcu naňho pripadá 107m². Predmetné pozemky resp. uvedenú časť žalovaný využíva na vodohospodárske účely týkajúce sa Myslavského potoka. Žalovaný ako správca vodného toku Myslavského potoka uvedené pozemky žalobcu ešte donedávna užíval bez akéhokoľvek majetkového vyporiadania resp. bez akejkoľvek platnej nájomnej zmluvy. U žalovaného teda absentoval právny dôvod užívania pozemkov, čo napĺňa jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Hoci koncom roka 2021 došlo k finalizácii majetkovoprávneho vysporiadania, dlhú dobu žalovaný užíval nehnuteľnosti bez právneho dôvodu resp. aj keď majetkovoprávne vysporiadanie navrhol, k podpisom nedošlo z dôvodov na jeho strane. Aj z týchto skutočností vyplýva záujem žalovaného využívať predmetné nehnuteľnosti. To, že žalovaný

užíva nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vyplýva zo skutočnosti, že uzavretá nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatným právnym úkonom. Absolútna neplatnosť právneho úkonu je daná nasledovným:

- účastníkom zmluvy je len jeden z podielových spoluvlastníkov (žalobca), ktorý je menšinovým spoluvlastníkom. Tým došlo k porušeniu § 139 ods. 2 OZ, ktorý vyžaduje spoločné hospodárenie s vecou, ktorá je predmetom spoluvlastníckeho vzťahu (rozsudok OS Trnava sp.zn. 13C/195/2012 zo dňa 22.03.2016),

- neurčitá špecifikácia predmetu nájmu. Nájomná zmluva hovorí o p.č. 6922 bez akejkoľvek konkretizácie. Rovnako v súvislosti s LV č. XXXXX nesedí ani výmera tejto parcely, či napr. p.č. 6718, ktorá je upravená v LV č. XXXXX (848 m²) kým v nájomnej zmluve je výmera v rozsahu 127m². Rovnako v predmete zmluvy sa spomína, že prenájom je v súlade s J. XXX/XXXX-XXX-81, ktorý však nebol súčasťou resp. prílohou zmluvy.

Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádza žalobca zo Znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty uvedených pozemkov č. 57/2017 s ktorým už aj samotný žalovaný vyslovil súhlas ako v obdobných konaniach (42C/3/2020, 40C/5/2019), či kúpnu zmluvou nedávno uzavretou so žalobkyňou. V znaleckom posudku je všeobecná hodnota stanovená v sume 18,65,- eur /m². Bezdôvodné obohatenie predstavuje výšku 10% z hodnoty pozemku / rok. Žalobcov nárok tak činí 399,11,- eur (107 m² x 18,65,- eur /m² = 1. 995,55,- eur *0,1 = 1.99,50,- eur / rok *2 = 399,11,- eur). Žalobca si touto žalobou uplatňuje voči žalovanému bezdôvodné obohatenie a to spätne za 2 roky odo dňa 17.01.2020 aj so zákonným príslušenstvom úrokom z omeškania s odkazom na list zaslaný žalobcom žalovanému pod názvom „Upovedomenie o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy a výpoveď nájomnej zmluvy zo dňa 26.11.2021“. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu bezdôvodného obohatenia v lehote do 30.11.2021, čo žalovaný nesplnil, teda deň nasledujúci má nárok na úroky z omeškania vo výške 5% od 01.12.2021 do zaplatenia.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení spolu so žalobou predložil Kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam uzavretú medzi žalobkyňou a Slovenskou republikou – Slovenský vodohospodársky podnik š.p. Banská Štiavnica, odštepny závod povodie Bodrogu a Hornádu bez uvedenia dátumu, Kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcimi okrem iných žalobkyňou a Slovenskou republikou v zastúpení správcom Slovenským vodohospodárskym podnikom, štátny podnik so sídlom v Banskej Štiavnici, bez uvedenia dátumu, výpisom z listu vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie F., obec C. –F. G., H. C. G., Nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 11.12.2006, listom : Oznámenie o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy, Výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 25.11.2021, poštovým podacím lístkom, Znaleckým posudkom č. 57/2017 zhotovený Ing. Stanislavom Szöllösym.

3. Podaním doručeným súdu dňa 08.02.2022 bolo zo strany žalobcu navrhnuté prerušenie konania do právoplatného skončenia odvolacích konaní, kde napadnutými boli rozsudky Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 40C/5/2019 a 42C/3/2020.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe súdu doručenom dňa 13.04.2022 vyslovil súhlas s prerušením konania. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5Co/286/2018 zo dňa 26.03.2019, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 6C/58/2017 zo dňa 29.05.2018. Dodal, že išlo o skutkovo zhodný prípad, kde žalobca si žalobou uplatňoval voči žalovanému nárok z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca bol vlastníkom sporného pozemku, druh pozemku vodné plochy, pričom na tomto pozemku pretekal vodný tok - potok, ktorého správu vykonával žalovaný. Prvostupňový súd v prvom rade skúmal aktívnu a pasívnu legitimitáciu, cit: „Z hľadiska úspešnosti uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sporovom konaní je potrebné, aby žalobca preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný a žalovaný subjekt je pasívne vecne legitimovaný. Prípadný nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení nie je žalovaný subjektom tvrdenej povinnosti a žaloba nemôže byť voči nemu úspešná. Preto sa súd prvej inštancie najskôr zaoberal otázkou, či v danom prípade na strane Žalovaného došlo k vzniku majetkového prospechu na základe skutkových okolností tvrdených zo strany žalobcov. Súd konštatoval, že dospel k negatívnemu záveru. V konaní bolo nesporné, že v žalovanom období tvoril sporný pozemok koryto vodného toku - Bolešovský potok (§ 43 ods. 1 vodného zákona). Táto skutočnosť v spojení s preukázanou skutočnosťou, že sporný pozemok je v katastri nehnuteľností (od zápisu Z 1558/15 na LV č. XXXX na základe rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, pozemkový a lesný odbor č.

OU-TN-PLO-2015/009693-006 ZAH zo dňa 06.05.2015; t. j. bol aj počas Žalovaného obdobia) evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na zákonnú definíciu správy vodných tokov podľa ust. § 48 ods. 1 vodného zákona, podľa ktorého správa vodných tokov je všestranne zameraná starostlivosť o zachovanie a rozvoj všetkých funkcií vodných tokov a ich koryt. Správca vodného toku je aj správcom pozemkov koryt, ktoré sú vo vlastníctve Slovenskej republiky. So správou vodných tokov zákon spája určité oprávnenia a povinnosti správcu vodného toku, ktoré zákon zakotvuje v ust. § 48 a § 49 vodného zákona. Výkonom zákonných práv a plnením zákonných povinností tak na strane Žalovaného nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, teda majetkového prospechu podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to či už plnením bez právneho dôvodu, alebo na základe iných skutkových podstát vzniku bezdôvodného obohatenia uvedených v cit. ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj získaným z nepoctivých zdrojov). Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že z výkonu zákonných oprávnení a z plnenia zákonných povinností pri správe vodného toku podľa ust. § 48 a § 49 vodného zákona, ani žalovanému žiadny majetkový prospech samo o sebe vzniknúť nemohol. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade súčasne v spore neuviedli akékoľvek konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že Žalovaný v žalovanom období užíval bez právneho dôvodu sporný pozemok takým spôsobom (resp. z pozemku žalobcov bral nejaké úžitky), na základe ktorého mu vznikol majetkový prospech (reálne došlo ku zvýšeniu aktív jeho majetkového stavu, alebo z neho nedošlo k nezmenšeniu majetku, hoci sa zmenšil mal). S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že Žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitimovaný, a preto žalobu proti nemu v celom rozsahu musel zamietnuť. Majetkový prospech ako základný predpoklad vzniku bezdôvodného obohatenia vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže však spočívať aj v tom, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby obohatený plnil svoje povinnosti. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj s odôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil.“ Žalovaný má taktiež odôvodnené pochybnosti o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu, a teda samotnej skutočnosti, či žalobca je vlastníkom predmetných pozemkov tvoriacich koryto vodného toku, pričom uvádza, že dotknuté nehnuteľnosti boli zabraté na reguláciu vodného toku a sú reálne v teréne súčasťou vodohospodársky významného vodného toku, pričom sa v rozsahu sporných parciel jedná o upravený vodný tok. Ako vyplýva aj z konštantnej judikatúry, vlastnícke právo k vodnému toku vyplýva priamo z Ústavy a to článku 10 ods. 1 Ústavy ČSSR č. 100/1960 Zb. na ktorú nadviazal aj článok 4 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. ako aj z ustanovení § 31 a § 32 pôvodného zákona č. 138/1973 Zb. o vodách v nadväznosti na ustanovenia § 43 súčasného zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách, pričom zápis v katastri nehnuteľností má len evidenčný charakter a tento zápis nemusí byť s ohľadom na vymedzenie vlastníctva k vodným tokom v danom prípade hodnoverný. Sporné nehnuteľnosti teda tvoria koryto vodného toku, pričom účinnosťou zákona č. 138/1973 Zb. o vodách, sa korytá vodných tokov stali ex lege majetkom štátu a to v zmysle ustanovení 10 ods. 1 Ústavy ČSSR č. 100/1960 Zb. v spojení s § 31 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách. Z dôvodu opatrnosti a zachovania právnej istoty preto žalovaný zastáva právny názor, že v danom prípade mohlo v minulosti dôjsť aj k legitímnemu prechodu vlastníckeho práva na štát. Žalovaný dodal, že práve za účelom vytvorenia ústavného základu pre ochranu štátneho vlastníctva bol do ústavy zahrnutý článok 4 zabezpečujúci monopol výlučného štátneho vlastníctva k časti objektov vlastníctva, ktoré boli Ústavou ČSSR označené za národný majetok. Aj samotný Ústavný súd sa vyjadril, že v zmysle čl. 20 ods. 2 Ústavy sa majetok určený Ústavou (podľa čl. 4) alebo zákonom (podľa čl. 20 ods. 2), ktoré v podstate nadviazali na predchádzajúcu úpravu čl. 10 Ústavy ČSSR, môžu byť iba vo vlastníctve štátu a ďalší majetok stanovený zákonom môže byť iba vo vlastníctve obce alebo určených právnických osôb. Primárny účel normy čl. 20 ods. 2 je ochrana verejného záujmu pred ovládaním zákonom vyhradených vecí súkromnými osobami, pričom súkromné vlastníctvo sa v tomto prípade chráni iba sekundárne. Podmienkou vzniku takéhoto vlastníctva je prijatie zákona, v ktorom subjektom práva uvedených vo výpočte normy ústavy prizná vlastníctvo k jednoznačne určenej veci v právnom význame, čo sa považuje za formálnu podmienku ochrany podľa čl. 20 ods. 2 Ústavy. Aj podľa veľkého komentára k Ústave, zákony k úprave čl. 20 ods. 2 Ústavy môžu určovať priamy právny účinok ex lege. Znárodneniu zákonom pritom nepredchádzalo preskúmanie materiálnych podmienok vyvlastnenia z čoho vyplýva, že zásah do vlastníctva ex lege nevyžaduje procesnoprávnu ochranu vlastníckych práv v podobe individuálneho konania, ak takýto zákon slúži na uplatnenie čl. 20 ods. 2 Ústavy. Ostatne uskutočnenie vyvlastňovacieho konania je podmienkou ochrany vlastníctva iba v režime podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy a teda nevyžaduje sa pre ochranu podľa čl. 20 ods. 2. Ústava teda výslovne určuje osobitnú formálnu podmienku zásahu do vlastníctva podľa čl. 20 ods. 2, ktorá umožňuje zasiahnuť do vlastníckych práv zákonom a nie „na základe zákona“, pričom táto výnimka umožňuje vyvlastniť aj bez vykonania

vyvlastňovacieho konania. Pokiaľ ide o otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, žalovaný má taktiež odôvodnené pochybnosti aj o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného, nakoľko zastáva právny názor, že subjektom, ktorý by sa hypoteticky mal bezdôvodne obohatovať by mala byť Slovenská republika a nie správca vodných tokov, a teda rovnako z dôvodu opatrnosti a zachovania právnej istoty namieťa aj nedostatok tejto pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Dáva do pozornosti právnu úpravu ustanovení § 5 a § 6 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov, z ktorých je možné vyvodiť záver o nedostatku takejto vecnej legitímácie, nakoľko § 5 ods.1 síce ustanovuje, že podnik vystupuje v právnych vzťahoch takisto vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov, avšak v ustanovení § 6 ods. 2 zákon dodáva, že podnik koná v mene vlastníka majetku, ktorý spravuje podľa odseku 1, v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy a obdobne je oprávnený konať v mene štátu vo veciach, ak vlastnícke právo štátu je sporné. Bez toho, aby bola označená skutočná strana sporu, ktorou je štát a teda Slovenská republika, označenie strany sporu je nesprávne a keďže správca nekoná pred súdmi vo vlastnom mene ale v mene štátu, nositeľom vecnej legitímácie by mal byť samotný štát. V tomto smere poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 273/2007, ktorým sa menil a dopĺňal OSP, pričom vo vzťahu k § 21 O.s.p., ktorý riešil práve nejednotnosť aplikačnej praxe súdov v otázke posudzovania vecnej legitímácie a otázky splnenia procesných podmienok konania na zastupovanie vo veciach štátu v občianskom súdnom konaní. Síce sú predmetné ustanovenia dnes už prekonané novou právnou úpravou, avšak už v tomto čase sa dôsledne rozlišovalo medzi právnym režimom vecnej legitímácie v zmysle z.č. 278/1993 o správe majetku štátu a zákona o štátnom podniku. Z uvedeného vyplýva, že gramatický výklad je v tomto smere relevantný vo vzťahu k určeniu vecnej legitímácie takýchto účastníkov resp. strán sporu. Ak správca majetku štátu nekoná vo vlastnom mene, ale v mene štátu má s poukazom na uvedené v konaní pred súdom vecnú legitímáciu štát a nie správca jeho majetku. Uvedená dôvodová správa uvádza, že od konania v mene štátu niektorou zložkou štátu je potrebné odlišovať stav, kedy nie štát ale priamo táto zložka štátu napr. aj štátny podnik podľa osobitného predpisu je účastníkom konania bez potreby označenia štátu popri tejto zložke a teda priznáva mu vecnú legitímáciu. Uvedené tvrdenie je však už obsoléntne s ohľadom na medzičasom prijatú novelu zákona o štátnom podniku v roku 2013 a teda doplnenie ustanovenia § 6 ods. 2 zákona o štátnom podniku. Vychádzajúc z podanej žaloby predmetom tohto konania je navyše zaplatenie peňažnej sumy požadovanej žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré malo vzniknúť tým, že na pozemkoch v domnelom vlastníctve tretej osoby (vzhľadom na možný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu) sa má nachádzať koryto rieky, ktorej výlučným vlastníkom je Slovenská republika. Nemožno však súhlasiť s názorom žalobcu, že za vyššie uvedené skutkové stavy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, pretože ten nie je vlastníkom vodného toku, ale iba správcom vodného toku podľa zákona o vodách (vodný zákon). Správu vodných tokov však nemožno stotožňovať so správou majetku štátu vykonávanou či už na základe zákona o štátnom podniku alebo na základe zákona o správe majetku štátu. Vodné toky neboli žalovanému pri jeho založení zverené do správy a rovnako tak netvoria jeho obchodný majetok (kmeňové imanie) v zmysle § 6 ods. 4 zákona o štátnom podniku. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že štát je rovnako povinný plniť poplatkovú povinnosť voči žalovanému za všeobecné užívanie vôd a teda v prípade, ak by žalovaný vykonával správu vodných tokov ako správu majetku štátu, v rámci ktorej iba zastupuje štát, tak by to znamenalo, že štát v zastúpení štátneho podniku ako správcu majetku štátu by mal právny nárok na zaplatenie poplatku za užívanie vôd podľa § 78 ods. 2 vodného zákona voči štátu a teda sám voči sebe. Subjektom, o ktorom možno uvažovať v rovine bezdôvodného obohatenia je ten subjekt, ktorý je vlastníkom vodného toku, koryto ktorého sa nachádza na pozemkoch vo vlastníctve tretej osoby bez toho, aby vzťahy medzi týmito subjektmi boli zodpovedajúcim spôsobom vysporiadané. Žalovaný je presvedčený, že samotná skutočnosť spočívajúca v tom, že vykonáva správu vodných tokov podľa vodného zákona ešte neznamena, že z jeho strany dochádza k bezdôvodnému obohateniu na žalobcom uvádzanom skutkovom základe. V zmysle § 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka; „Stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku“. Ak by teoreticky bolo možné považovať za užívanie vodného toku úkony, realizácia ktorých je zverená podľa vodného zákona žalovanému, tak v tomto prípade sa môže jednať iba o užívanie vodného toku ako takého, avšak v žiadnom prípade nemôže ísť o užívanie pozemkov, na ktorých sa vodný tok nachádza. Vo vzťahu užívaniu pozemkov, na ktorých sa nachádza koryto vodného toku, možno hovoriť iba v prípade vlastníka vodného toku. V opačnom prípade by vznikla situácia, v ktorej by sa bezdôvodne obohatovala akákoľvek osoba užívajúca vodný tok, počnúc rybárom a končiac kúpajúcimi. Obdobne by potom bolo možné založiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie nájomcu užívajúceho nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na pozemku vo vlastníctve tretej osoby bez akéhokoľvek zmluvného vzťahu. Rovnako v prípade úvahy, v zmysle ktorej správa vodných tokov je totožná so správou majetku štátu podľa zákona o štátnom podniku, tak neobstojí v žalobe označiť

iba subjekt vykonávajúci správu majetku štátu. Z ustanovenia § 6 ods. 2 zákona o štátnom podniku je zrejmé, že ide o procesné zastúpenie štátu v konaniach týkajúcich sa tohto majetku, čo však neznamená že povinnou osobou, resp. dlžníkom, podľa hmotnoprávnych predpisov je automaticky správca majetku štátu. Z uvedeného dôvodu nepostačuje v žalobe označiť ako žalovaného správcu majetku štátu bez toho, aby bol označený vlastník, ktorého správca majetku zastupuje a ktorým je Slovenská republika. Akceptovanie opaku a teda, že namiesto dlžníka postačuje označiť v žalobe jeho zástupcu a následné vedenie konania proti štátnemu podniku ako správcovi by de iure znamenalo zmenu v osobe dlžníka, nakoľko sa jedná o dva samostatné subjekty a táto skutočnosť je vylúčená priamo ustanovením § 5 ods. 2 zákona o štátnom podniku. Zároveň je potrebné poukázať, že procesné zastúpenie štátu podľa § 6 ods. 2 zákona o štátnom podniku platí iba v tých prípadoch, kedy sa jedná o konania týkajúce sa majetku štátu. Predmetom tohto konania však nie je majetok štátu, ale právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v peniazoch z čoho vyplýva, že absentujú zákonné podmienky pre to, aby štát bol v tomto konaní zastúpený žalovaným. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Uznesením sp.zn. 26C/2/2022-82 zo dňa 14.04.2022 súd návrhu na prerušenie konania vyhovel. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.05.2022.

6. Podaním doručením súdu dňa 24.11.2023 navrhol žalobca pokračovanie v konaní, keďže odpadol dôvod na základe ktorého bolo konanie prerušené. Jedno z predmetných konaní a to konanie vedené pod sp.zn. 42C/3/2020 bolo na základe rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 22.09.2023 sp.zn. K1-42C/3/2020 právoplatne skončené. Mestský súd Košice vo veci rozhodol v prospech žalobcu a žalovaná protistrana vo veci nepodala odvolanie ale vykonala celú úhradu podľa rozhodnutia súdu.

7. Uznesením sp.zn. K2-26C/2/2022-167 zo dňa 26.01.2024 rozhodol súd o pokračovaní v konaní. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.02.2024.

8. Podaním doručeným súdu dňa 09.05.2024 navrhla prerušenie konania žalovaná strana s odôvodnením, že v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 13C/40/2022 žalobcov v 1., 2., a 3. rade proti žalovanému SR – zastúpená SVP, š.p. o vydanie bezdôvodného obohatenia súd z úradnej povinnosti zistil, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 38C/30/2019 sa rieši otázka zásadného významu pre konanie a to otázka pasívnej vecnej legitímácie. V konaní sp. zn. 38C/30/2019 bolo podané dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/195/2020 zo dňa 21.12.2022. Najvyšší súd teda bude rozhodovať o otázke zásadného právneho významu, nie je preto správne postupovať, prípadne rozhodnúť v tomto konaní do času, kým nebude právoplatne rozhodnuté v konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Predmetné dovolacie konanie sa vedie na NS SR pod sp.zn.: 8 Cdo 39/2023.

9. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 10.05.2024 okrem iného vyslovil nesúhlas s prerušením konania.

10. Žalovaný doručil súdu dňa 17.05.2024 vyjadrenie v ktorom uviedol, že sa aj naďalej pridrižiava námietky nedostatku vecnej legitímácie, kde okrem argumentácie použitej vo vyjadrení k žalobe je subjektom, prípadne sa obohacujúcim na úkor žalobkyne Slovenská republika – štát a nie samotný žalovaný, ktorý je len správcou majetku vo vlastníctve štátu. Za vyššie uvedené skutkové stavy sa tak nemôže na úrok žalobkyne bezdôvodne obohatiť, pretože nie je vlastníkom vodného toku, ktorý tečie v koryte rieky. Správu vodných tokov nie je možné stotožňovať s vlastníctvom, ktoré prináleží jedine Slovenskej republike. Samotnú otázku pasívnej vecnej legitímácie považuje žalovaný za zásadnú pre pokračovanie v súdnom konaní a z uvedeného dôvodu navrhol súdu prerušiť konanie. S poukázaním na dovolanie podané proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/195/2020 zo dňa 21.12.2022 o ktorom dovolaní bude rozhodovať Najvyšší súd SR. V súvislosti s otázkou aktívnej vecnej legitímácie, žalovaný poukázal na ustanovenie čl. 4 ods. 1 Ústavy SR s poukazom na § 31 ods. 1 pôvodného zákona č. 138/1973 Zb. o vodách v súlade s ktorým sú vodné toky vrátane ich koryt vo vlastníctve Slovenskej republiky. Pozemky tvoriace koryto rieky prešlo zo zákona do vlastníctva štátu a to zaradením § 31 ods. 1 do vodného zákona, keď do pojmu vodných tokov boli zahrnuté aj ich korytá, či už prirodzené, upravené, alebo umelé. Vlastnícky to znamenalo ku dňu účinnosti vodného zákona poštátnenie týchto pozemkov, pričom za pozemky tvoriace prirodzené vodné toky nepatrila náhrada a v ostatných prípadoch patrila náhrada obdobne podľa predpisov o vyvlastnení. Pozemky, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, prešli do vlastníctva štátu najneskôr k 01.04.1975 poštátnením z pôvodného vlastníka. Týmto

pôvodný vlastník stratil aj dispozičné právo k predmetnému pozemku. Až v súlade s § 39 ods. 1 nového vodného zákona č. 184/2002 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2022 je vodným tokom vodný útvar trvalo alebo dočasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Z danej definície vyplýva, že vodným tokom už nebolo aj koryto vodného toku, ktoré je samostatne definované v § 39 ods. 2 vodného zákona. Daným zákonom došlo súčasne k novelizácii Občianskeho zákonníka v § 120 ods. 2, podľa ktorého koryto vodného toku už nespadá pod pojem vodný tok ako taký. K užívaniu pozemkov žalovaným tento uviedol, že výkonom zákonných práv a plnením zákonných povinností na strane žalovaného nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, ani k žiadnemu majetkovému prospachu. Neboli preukázané žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že žalovaný v rozhodnom období užíval bez právneho dôvodu sporné pozemky, na základe čoho by mu vznikol majetkový prospech. Žalobca si vo svojom návrhu uplatňuje voči žalovanému bezdôvodné obohatenie z dôvodu vykonávania vodohospodárskej činnosti žalovaným na predmetných parcelách. Žalovaný však dáva do pozornosti súdu, že predmetné pozemky v ich celkovej výmere netvorí koryto rieky, čo znamená, že časť parcely tvorí koryto rieky a zvyšná časť je pobrežným pozemkom. Žalobca v žalobe nerozlišuje. Ďalej žalovaný cituje ustanovenie § 49 zák. č. 364/2004 o vodách, z ktorého zákonného ustanovenia podľa žalovaného vyplýva, že žalovaný ako správca vodného toku je v zmysle zákona oprávnený užívať pobrežné pozemky pri výkone správy vodného toku a to iba v zákone vymedzenom rozsahu a v nevyhnutnej miere. V zmysle § 50 cit. zák. sú vlastníci povinní umožniť správcovi vodného toku výkon jeho oprávnenia. Žiadne ustanovenie zákona neukladá povinnosť správcovi vodných tokov poskytovať náhradu za užívanie pobrežných pozemkov a zároveň žiadne ustanovenie zákona nebráni vlastníkovi pobrežného pozemku vykonávať svoje vlastnícke právo. V závere vyjadrenia žalovaný spochybňuje výšku nároku z predloženého Znaleckého posudku č. 57/ 2017, nakoľko disponuje vlastným Znaleckým posudkom č. 21/2018, kde v porovnaní so stanovenou hodnotou podľa žaloby v sume 18,65,- eur/m2 je všeobecná hodnota podľa Znaleckého posudku č. 21/2018 stanovená na 11,60,- eur/ m2. Štát v záujme hospodárneho nakladania s majetkom štátu zásadne akceptuje vlastné znalecké posudky.

11. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení spolu s vyjadrením predložil rozsudok pôvodne Okresného súdu Košice I sp. zn. 38C/30/2019 zo dňa 25.06.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/18/2021-166 zo dňa 19.05.2021, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/97/2022 zo dňa 15.06.2023, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/195/2020-309 zo dňa 21.12.2022, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 19C/12/2020-130 zo dňa 22.09.2020, Znalecký posudok znalca Ing. Jána Moravského č.21/2018.

12. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 03.06.2024 uviedol, že vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii subjektom, ktorý sa na úkor žalobcu obohacuje je Slovenská republika – štát a nie žalovaný, žalovaný je len správcou majetku štátu, nemohol sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť, pretože nie je vlastníkom vodného toku, ktorý tečie v koryte rieky, s uvedeným žalobca nesúhlasí, podľa jeho názoru žalovaný nesprávne interpretuje ustanovenia § 5 ods. 1, 6 ods. 1,2 zákona o štátnom podniku. Podľa žalobkyne, žalovaný má priamo zákonom danú procesnú subjektivitu vystupovať v právnych vzťahoch vo svojom mene a niesť zodpovednosť vyplývajú z týchto vzťahov. Medzi žalobcom a žalovaným existuje záväzkovo – právny vzťah, predmetom ktorého je vysporiadanie nárokov vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia a nositeľom tejto subjektívnej povinnosti je podnik. V spore ide o užívanie pozemkov v spoluvlastníctve žalobkyne žalovaným bez právneho dôvodu a bez náhrady. K rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach žalobkyňa poukázala na rozsudok Mestského súdu Košice sp.zn. 42C/3/2020 zo dňa 22.09.2023, ktorým súd právoplatne rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku tvoriaceho koryto Myslavského potoka a nárok za užívanie pobrežného pozemku. Ustálil, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná s poukazom na § 6 ods. 1, 2 a § 5 ods. 1 zákona o štátnom podniku. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obdo42/2020 v zmysle ktorého NS SR rozhodol, že štátny podnik v právnych vzťahoch nevystupuje ako Slovenská republika zastúpená štátnym podnikom ale koná samostatne a preto je vecne legitimovaným subjektom v súdnych sporoch, či už aktívne alebo pasívne. Žalobkyňa predložila súdu právoplatné rozhodnutia v ktorých súdy sa riadili vyššie uvedenými úvahami, rozhodovali o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania dotknutých pozemkov žalovaným. (rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 10.10.2023, sp. zn. 16C/32/2023, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 25C/12/2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 22.09.2022, sp. zn. 16Co/33/2022, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 24.09.2018, sp. zn. 20C/20/2017, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 16.11.2021, sp. zn. 10Co/13/2020,

rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 42C/71/2018 a ďalšie). Taktiež poukazuje na judikatúru v obdobných veciach žalovaného týkajúcich sa nároku za užívanie pozemku v súvislosti so správou vodného toku Delňa, kde súdy považovali žalovaného za pasívne legitimovanú stranu v konaní: rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 20.05.2022, sp. zn. 39C/1/2019, potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 5Co/212/2022, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 15.10.2020, sp. zn. 34C/12/2019). Žalobkyňa uzavrela, že žalovaný činnosť na pozemkoch vykonáva bez právneho dôvodu, čím zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu a obmedzuje ho vo výkone vlastníckeho práva bez náhrady, žalovaný je pasívne vecne legitimovaný. K tvrdeniu žalovaného o poštátnení pozemkov žalobcu, žalobkyňa uviedla, že žalovaný to žiadnym spôsobom nepreukázal. V zmysle údajov v katastri nehnuteľností je žalobca spoluvlastníkom pozemkov, tieto sú v podielovom spoluvlastníctve fyzických osôb a nie vo vlastníctve štátu. Žalobkyňa predložila list vlastníctva z ktorého uvedené vyplýva. K obmedzovaniu vlastníckeho práva žalobkyne táto uviedla, že vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že vlastnícke právo žalobkyne nie je správou vodného toku žalovaným obmedzené a táto jeho činnosť je daná zákonom, ktorý vlastnícke právo žalobkyne obmedzuje, pričom žalovaný pri výkone správy vodného toku má zverené činnosti ktoré zasahujú do vlastníckeho práva žalobkyne, samotné ochranné pásma a pobrežné pozemky svojim charakterom vážne obmedzujú vlastnícke právo žalobkyne a to aj v prípade, keby žalovaný nevykonával udržiavacie alebo iné práce. Už ich existenciu na pozemku spôsobuje, že nemôže žalobkyňa ani nič vysádzať (§ 49, 50 zákona o vodách) nehovoriac o iných dispozíciách vlastníka. Najväčšie obmedzenie a zásah do vlastníctva nastalo, keď žalovaný na pozemkoch vybudoval umelé koryto a s tým súvisiaco vznikli pobrežné pozemky, ochranné pásma a iné obmedzenia. Žalobkyňa je preto bez pochybnosti obmedzená vo výkone svojho vlastníckeho práva a teda v práve, aby mohla s predmetom svojho vlastníctva slobodne disponovať a užívať ho podľa vlastného uváženia. Vlastník takýchto pozemkov zároveň v zmysle § 50 vodného zákona je povinný zdržať sa činností, ktoré môžu znemožniť alebo sťažiť riadnu prevádzku, údržbu a prístup k vodnému toku a s ním súvisiacich vodných stavieb, teda pri užívaní svojho pozemku musí vždy rátať s oprávnením správcu vykonávať prevádzku a údržbu vodného toku a vodných stavieb a tomu prispôbovať svoje rozhodnutia pri akomkoľvek využití takýchto pozemkov. K obmedzeniu vlastníckeho práva žalobkyne pri výkone správy vodného toku dochádza aj bez toho, aby žalovaný reálne vykonával nejakú činnosť. Žalobkyňa ďalej cituje článok 20 ods. 4 Ústavy SR „Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme a to na základe zákona a za primeranú náhradu.“ a § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.“ Žalobkyňa má za to, že vlastnícke právo nemôže byť v súlade so zákonom obmedzené bez náhrady a za užívanie týchto pozemkov patrí žalobkyňi náhrada. Ďalej žalobkyňa poukazuje na rozsudok Mestského súdu Košice sp.zn. 42C/3/2020 z ktorého cituje: Podľa bodu 69 odôvodnenia rozsudku MS KE zo dňa 22.09.2023, sp. zn. 42C/3/2020: „Pokiaľ ide o pobrežný pozemok, podľa názoru súdu ide o nárok na vydanie náhrady za užívanie pozemku v zmysle § 49 vodného zákona a nie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. (...) Súd vo vodnom zákone nenašiel konkrétne ustanovenie o náhrade za užívanie pobrežného pozemku, avšak súd aplikujúc čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, o tom, že obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba za náhradu a čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP, dospel k záveru o dôvodnosti náhrady za užívanie pobrežného pozemku.“ K námietke týkajúcej sa výšky nároku žalobkyňa uvádza, že pokiaľ žalovaný nesúhlasí so všeobecnou hodnotou pozemku vo výške 18,65,- eur/m² stanovenou Znaleckým posudkom č.XX/XXXX znalca Ing. Stanislava Szöllössyho a predkladá vlastný Znalecký posudok Ing. Jána Moravského č. 29/2018 z ktorého vyplýva hodnota 11,60,-eur/m² a argumentuje, že správca majetku štátu zásadne akceptuje vlastné znalecké posudky k uvedenému žalobkyňa uvádza, že medzi žalobcom a žalovaným prebiehali v rokoch 2017 – 2021 vzájomné rokovania aj súdne konania, kde žalovaný akceptoval všeobecnú hodnotu pozemkov stanovenú Znaleckým posudkom G. K. č. 57/2017. Na základe tejto ceny žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 21.12.2021 odkúpil od žalobkyne časti pozemkov v koryte rieky Myslava a vyplatil kúpnu cenu vypočítanú podľa tohto ZP. Žalovaný odkúpil aj pozemky iných spoluvlastníkov na základe ZP Ing. Szöllössyho. Tento znalecký posudok bol akceptovaný aj v právoplatne skončenom súdnom konaní sp.zn. 42C/3/2020 a žalobkyňa sa domnieva, že cena pozemkov vo výške 18,65,- eur/m² stanovená Znaleckým posudkom č. 57/2017 je správna a má sa z nej vychádzať.

13. Žalobkyňa na preukázanie tvrdení predložil kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 21.12.2021.

14. Súd vyhovel návrhu žalovanej strany na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia NS SR o podanom dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/195/2020 zo dňa 21.12.2022 v konaní vedenom na Mestskom súde v Košiciach pod sp.zn. 38C/30/2019. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.11.2024.

15. Podaním doručeným súdu dňa 31.03.2025 navrhla žalobkyňa pokračovanie v konaní a predložila konajúcemu súdu uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/232/2023-650 zo dňa 14.01.2025 a upriamila pozornosť na odôvodnenie uznesenia v bode 7. Z bodu 7 citovaného uznesenia vyplýva: „Preskúmaným uznesením súdu prvej inštancie bolo konanie prerušené do času rozhodnutia o dovolaní podaného v spore Mestského súdu Košice 38C/30/2019 proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach 11Co/195/2020 zo dňa 21.12.2022. Konanie o dovolaní vedené Najvyšším súdom SR pod sp.zn. 8Cdo/39/2023 bolo ku dňu rozhodnutia o odvolaní žalobcu právoplatne ukončené uznesením dovolacieho súdu zo dňa 30.10.2024. Najvyšší súd SR ako súd dovolací zrušil zamietavý rozsudok Krajského súdu v Košiciach 11Co/195/2020 a vrátil mu vec na ďalšie konanie s právnym názorom, že žalovaný má zákonné oprávnenie konať namiesto štátu vo vzťahu k majetku, ktorého správu ako správca vodného toku vykonáva (§ 48 ods. 1 vodného zákona v spojení s § 6 ods. 2 zák. č.111/1990), preto je daná jeho pasívna vecná legitímácia v sporoch týkajúcich sa obmedzení spojených so správou vodných tokov vo vlastníctve štátu.“

16. Uznesením sp.zn. K2-26C/2/2022-408 zo dňa 16.04.2025 rozhodol súd o pokračovaní v konaní. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.05.2025

17. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

18. Z LV č. XXXXX, kat. územie F. z 14.01.2022 vyplýva, že na liste vlastníctva je vedená i sporná parcela č. 6718 o výmere 848 m², druh pozemku orná pôda, parcela 6922/501 o výmere 55 m², druh pozemku orná pôda, parcela 6922/502 o výmere 81 m², druh pozemku orná pôda, parcela 6922/503 o výmere 115 m², druh pozemku orná pôda, parcela 6922/504 o výmere 2388 m², druh pozemku orná pôda. Parcely č. 6718, č. 6922/501, č. 6922/503 sú umiestnené v zastavanom území obce, parcely č. 6922/502, č. 6922/504 sú umiestnené mimo zastavaného územia obce a ide o parcely registra E, pričom žalobca je spoluvlastníkom uvedených parciel, ktoré sú predmetom sporu v spoluvlastníckom podiele 1/8 a 1/12.

19. Z návrhu kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi: L. F., A. B., A. M. a N. M., ako podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu a Slovenskou republikou ako kupujúcim vyplýva, že predmetom zmluvy mala byť výmera 146 m², z pozemku parcely registra E 6922/502 s výmerou 81 m² a z pozemku parcely E č. 6922/504 o výmere 2388 m², kúpna cena vo výške 2.722,90 Eur, pričom kúpna cena za 1 m² tejto nehnuteľnosti bola stanovená podľa Znaleckého posudku č. 57/2017 vyhotoveného znalcom Ing. Szöllösym.

20. Zo Znaleckého posudku č. 57/2017 zo dňa 21.9.2017, vypracovaného G. K. K. za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností pozemkov registra E, zapísaných na LV č. XXXXX, kat. územie F., ako parcela č. 6922/501, parcela č. 6922/502, parcela č. 6922/503, parcela č. 6922/504 vyplýva jednotková hodnota pozemkov, ktoré sú predmetom sporu vo výške 18,65 Eur/m², pričom všeobecná hodnota pozemku, parcela č. 6922/501 predstavuje sumu 1.025,75 Eur, všeobecná hodnota pozemku, parcela č. 6922/502 predstavuje sumu 1.510,65 Eur, všeobecná hodnota pozemku, parcela č. 6922/503 predstavuje sumu 2.144,75 Eur, všeobecná hodnota pozemku, parcela č. 6922/504 predstavuje sumu 44.536,20 Eur. Znalec pri ohodnocovaní pozemkov vychádzal z predpokladu, že pozemky sú zaťažené vodným tokom a podľa územného plánu mesta Košice sa nachádzajú v území, ktoré je určené pre verejnú zeleň.

21. Z Oznámenia o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy, z výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 25.11.2021 vyplýva, že nájomná zmluva uzatvorená medzi prenajímateľmi a nájomcom, ktorej predmetom je prenájom nehnuteľností, parciel zapísaných na LV XXXXX, katastrálne územie F., je podľa žalobcu absolútne neplatná a to z dôvodu neurčitosti. A. B., N. M. a L. F. sú v zmysle LV č. XXXXX len podielovými spoluvlastníkmi predmetných pozemkov a ani nie väčšinovými, k uzavretiu nájomnej zmluvy došlo individuálne s každou, bez zahrnutia ďalších spoluvlastníkov. Z tohto dôvodu nedošlo k hospodáreniu so spoločnou vecou na základe spoločného rozhodnutia spoluvlastníkov

s väčšinovými podielmi. Prenájom veci spadá pod hospodárenie so spoločnou vecou všetkými spoluvlastníkmi väčšinou podľa veľkosti podielov. V tomto prípade nedošlo k dohode spoluvlastníkov a nie je možné aby dohodu uzavrel len jeden zo spoluvlastníkov. V tomto prípade teda nebola dodržaná ani podstatná náležitosť zmluvy vo vzťahu k označeniu účastníkov zmluvného vzťahu. Absolútna neplatnosť nájomných zmlúv zároveň vyplýva z neurčitosti ich predmetu. Zmluvy pri predmete odkazujú na geometrický plán č. GP 241-3601-123-81, avšak takýto geometrický plán nebol súčasťou, prílohou zmlúv. Rovnako sú neurčité označenia parciel, resp. ich celkové výmery, ktoré nesedia so stavom uvedeným na LV. Dôvodom, prečo zmluvy neboli platne uzatvorené je aj ten, že nie je možné uzatvoriť nájomnú zmluvu iba pre ideálnu časť svojho spoluvlastníckeho podielu, v danom prípade išlo o podiel vo veľkosti 1/8, resp. 1/12 pri A. B., podiely 1/8, 1/8 a 1/12 pri žalobkyni a podiel 1/4 pri N. M., a to k celkovej výmere. To znamená, že takto určený predmet nájomných zmlúv nie je dostatočne jasne určený.

22. Z Nájomnej zmluvy č. D6/38/MP/49140/06 z 11.12.2006 vyplýva prenájom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na LV č. XXXXX, konkrétne parcely č. 6922 a 6718 vo výmere spolu 515 m² zo strany prenajímateľa A. B. žalovanému ako nájomcovi, pričom celkový záber zodpovedajúci podielu prenajímateľa je 107 m² a k tomu bola za nájom určená hodnota 4,- Sk/m², čo predstavuje ročné nájomné 428 Sk pri 107 m².

23. Z Kúpnej zmluvy z 20.12.2021 uzatvorenej medzi stranami sporu vyplýva, že predávajúci ako podielový spoluvlastník parcely č. 6922/501, LV č. XXXXX, kat. územie F. s výmerou 55 m² a parcely č. 6922/503, LV č. XXXXX s výmerou 115 m² predal kupujúcemu do vlastníctva Slovenskej republiky a do operatívnej správy žalovanému spoluvlastnícky podiel 1/3 k predmetným nehnuteľnostiam. Celková prevádzaná výmera pripadajúca na spoluvlastnícky podiel predávajúceho je 35,42 m².

24. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto ustanovení právnych predpisov:

25. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

26. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

27. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

28. Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje. (2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

29. Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon), vodným tokom je vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktoré je jeho súčasťou, a ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Vodným tokom sú aj vody v slepých ramenách, mŕtvych ramenách a odstavených ramenách, ak sú ovplyvňované hydrologickým režimom vodného toku, ako aj vody umelo vzduté v koryte. Vodným tokom zostávajú aj povrchové vody, ktorých časť tečie pod zemským povrchom alebo zakrytými úsekmi. (2) Ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, je tento pozemok korytom. Ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý nie je takto evidovaný v katastri nehnuteľností, je korytom pozemok tvoriaci dno a brehy, v ktorých odtekajú vody až po brehovú čiaru.

30. Podľa § 49 ods. 1-5 vodného zákona, správca vodného toku je oprávnený a) pri výkone správy vstupovať v nevyhnutnom rozsahu na cudzie nehnuteľnosti, ak na to nie je potrebné povolenie podľa osobitných predpisov, b) v záujme starostlivosti o koryto odstraňovať alebo novo vysádzať stromy a kry na pobrežných pozemkoch, c) v rozsahu riadnej správy vodného toku ťažiť z koryta riečny materiál, prípadne túto ťažbu umožňovať tým, ktorí na ňu získali povolenie na niektoré činnosti (§ 23), d) v rámci súhrnného manipulačného poriadku vodných stavieb vydávať pokyny na manipuláciu s vodnými stavbami. (2) Pri výkone správy vodného toku a správy vodných stavieb alebo zariadení môže správca

vodného toku užívať pobrežné pozemky. Pobrežnými pozemkami v závislosti od druhu opevnenia brehu a druhu vegetácie pri vodohospodársky významnom vodnom toku sú pozemky do 10 m od brehovej čiary a pri drobných vodných tokoch do 5 m od brehovej čiary; pri ochrannej hrádzi vodného toku do 10 m od vzdušnej a návodnej päty hrádze. (3) Ak je to nevyhnutné, môže orgán štátnej vodnej správy určiť na užívanie väčšiu šírku pobrežného pozemku, ako je uvedené v odseku 2. (4) Ak správca vodného toku pri výkone oprávnenia podľa odseku 2 spôsobí škodu, je povinný ju nahradiť podľa všeobecných predpisov o náhrade škody. (5) Správca vodného toku nezodpovedá za škody spôsobené mimoriadnou udalosťou a škody vzniknuté užívaním vodných tokov.

31. Podľa § 50 ods. 1 a 2 vodného zákona, vlastník pobrežného pozemku je povinný a) umožniť správcovi vodného toku výkon jeho oprávnenia, b) dbať o ochranu vôd a zdržať sa činností, ktoré môžu ovplyvniť prirodzený režim vôd vo vodnom toku, znečistiť vodu alebo inak ohroziť jej kvalitu, znemožniť alebo sťažiť riadnu prevádzku a údržbu vodného toku a s ním súvisiacich vodných stavieb, c) umožniť za náhradu umiestnenie a prevádzku ciach, vodočtov, vodomerov a iných meracích zariadení na zisťovanie údajov o vodnom toku alebo plavebných znakov. (2) Výšku náhrady podľa odseku 1 písm. c) navrhne ten, kto uvedené zariadenie osádza. Ak vlastník pobrežného pozemku nesúhlasí s navrhnutou výškou náhrady, rozhodne o nej súd; nárok na náhradu škody nie je týmto dotknutý.

32. Podľa § 50 ods. 1 a 2 vodného zákona, vlastník pobrežného pozemku je povinný a) umožniť správcovi vodného toku výkon jeho oprávnenia, b) dbať o ochranu vôd a zdržať sa činností, ktoré môžu ovplyvniť prirodzený režim vôd vo vodnom toku, znečistiť vodu alebo inak ohroziť jej kvalitu, znemožniť alebo sťažiť riadnu prevádzku a údržbu vodného toku a s ním súvisiacich vodných stavieb, c) umožniť za náhradu umiestnenie a prevádzku ciach, vodočtov, vodomerov a iných meracích zariadení na zisťovanie údajov o vodnom toku alebo plavebných znakov. (2) Výšku náhrady podľa odseku 1 písm. c) navrhne ten, kto uvedené zariadenie osádza. Ak vlastník pobrežného pozemku nesúhlasí s navrhnutou výškou náhrady, rozhodne o nej súd; nárok na náhradu škody nie je týmto dotknutý.

33. Podľa § 48 ods. 1 a 4 zák. č. 364/2004 Z.z., správa vodných tokov je všestranne zameraná starostlivosť o zachovanie a rozvoj všetkých funkcií vodných tokov a ich koryt. Správca vodného toku je aj správcom pozemkov koryt, ktoré sú vo vlastníctve Slovenskej republiky. Správa vodných tokov zahŕňa tieto činnosti:

- a) sledovať stav vodných tokov a pobrežných pozemkov z hľadiska zabezpečenia funkcií vodného toku,
- b) udržiavať korytá v stave, ktorý zabezpečuje ich prirodzenú alebo projektovanú prietoknosť a hĺbku vody,
- c) udržiavať alebo odstraňovať brehovú porasty vo vodných tokoch, na pobrežných pozemkoch tak, aby sa nestali prekážkou odtoku vody pri povodniach a podľa možnosti zachovali prírodné podmienky,
- d) spevňovať brehy vodných tokov, zabezpečovať ich neupravené úseky brehovými porastmi,
- e) udržiavať a čistiť koryto a odstraňovať naplaveniny, ľadové a iné prekážky a dočasné ostrovy z vodného toku, čo je nevyhnutné na zabezpečenie nehateného odtoku alebo prietoku,
- f) zabezpečovať potrebnú úpravu vodných tokov,
- g) prevádzkovať a udržiavať v riadnom stave vodné stavby zabezpečujúce funkcie vodného toku alebo slúžiace vodnému toku, ktoré má správca vodného toku v správe alebo v užívaní, prípadne je povinný ich prevádzkovať z iného dôvodu,
- h) poskytnúť odber povrchových vôd z vodných tokov na závlahy a na ich iné užívanie,
- i) vytvárať podmienky na zabezpečenie všeobecného používania vôd a ostatných funkcií vodného toku,
- j) sledovať odber vôd a vypúšťanie odpadových vôd, ako aj iné nakladanie s vodami vo vodnom toku,
- k) sledovať vody vo vodnom toku z hľadiska možných príznakov mimoriadneho zhoršenia vôd,
- l) poskytovať technické a iné podklady, odborné stanoviská potrebné na rozhodovanie a na inú správnu činnosť orgánu štátnej vodnej správy, ak ich má k dispozícii,
- m) oznamovať orgánu štátnej vodnej správy závažné nedostatky, ktoré zistí vo vodnom toku a v inundačnom území, spôsobené prírodnými vplyvmi alebo inými vplyvmi a navrhovať opatrenia na ich odstránenie,
- n) zabezpečovať ochranu pred povodňami podľa osobitného predpisu a odvádzanie alebo prečerpávanie vnútorných vôd,
- o) umiestňovať a udržiavať zariadenia na zisťovanie údajov vo vodnom toku,

- p) zabezpečovať úlohy prevádzkovateľa vodnej cesty a vytyčovať plavebnú dráhu za náhradu, q) viesť evidenciu pozemkov, ktoré tvoria koryto a inundačné územie, ak sú vo vlastníctve štátu a v správe správcu vodného toku,
- r) oznamovať údaje potrebné pre vodnú bilanciu,
- s) evidovať rozhodnutia a vyjadrenia orgánov štátnej vodnej správy, ktoré sa týkajú vodných tokov, a sledovať dodržiavanie podmienok a povinností určených v týchto rozhodnutiach,
- t) vydávať súhlas na státie plávajúceho zariadenia na vodnom toku alebo inej vodnej ploche, ktorého súčasťou je aj súhlas vydaný podľa osobitného predpisu,
- u) vydávať súhlas na zriadenie požičovne plavidiel,
- v) vydávať súhlas na prevádzku prístaviska, prekladiska, vývážiska alebo kotviska.

34. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zák. č. 364/2004 Z.z., vodnými stavbami sú stavby, ich súčasti alebo ich časti, ktoré umožňujú osobitné užívanie vôd alebo iné nakladanie s vodami. Súčasťou vodnej stavby sa rozumie ďalší objekt, ktorý súvisí s prevádzkovým, výrobným alebo technologickým zariadením pri prevádzke vodnej stavby vrátane obslužných komunikácií a inžinierskych sietí, ktoré slúžia k jej činnosti. Vodnými stavbami sú najmä

- a) stavby, ktorými sa upravuje, mení alebo zriaďuje koryto, vrátane terénnych úprav s tým spojených,
 - b) stavby na ochranu pred povodňami,
 - c) priehrady, vodné nádrže, rybovody, rybníky, rybochovné zariadenia, hate, hrádze, vodné elektrárne, stavby na využívanie hydroenergetického potenciálu vodného toku a iné stavby potrebné na nakladanie s vodami,
 - d) studne, stavby vodovodných potrubí, vodovodov a ďalšie vodárenské objekty samostatne slúžiace na účely zásobovania vodou,
 - e) stavby stôk, stokové siete vrátane objektov na nich, čistiarne odpadových vôd a iné stavby určené na zneškodňovanie odpadových vôd a osobitných vôd a na ich vypúšťanie do povrchových vôd, podzemných vôd alebo do banských vôd a stavby určené na predchádzajúce čistenie odpadových vôd pred ich vypúšťaním do verejnej kanalizácie,
 - f) hydromelioračné stavby na zavlažovanie a odvodňovanie pozemkov a na ochranu pozemkov pred vodnou eróziou,
 - g) stavby, ktoré sa zriaďujú na plavebné účely v korytách alebo v iných vodných útvaroch,
 - h) stavby umožňujúce využívanie vôd najmä na hromadnú rekreáciu a vodné športy,
 - i) odkaliská vytvorené hrádzovým systémom, na ktoré sa odpad ukladá hydraulickým spôsobom,
 - j) vodovodné prípojky, ak
 1. slúžia na dodávku vody do priemyselných stavieb a poľnohospodárskych stavieb,
 2. slúžia na zásobovanie skupiny stavieb, ak to vyžaduje vlastný systém rozvodných potrubí,
 3. sú zriadené k stavbe, pre ktorú je zhotovené zariadenie na zvýšenie tlaku vody,
 4. sú dlhšie ako 100 m a dodávajú vodu s denným priemerným množstvom väčším ako 0,5 l za sekundu,
 - k) kanalizačné prípojky do verejnej kanalizácie, ak
 1. slúžia na vypúšťanie odpadových vôd z priemyselných stavieb a z poľnohospodárskych stavieb,
 2. slúžia na odvádzanie odpadových vôd z areálu alebo zo skupiny stavieb, ak to vyžaduje samostatnú stokovú sieť,
 3. slúžia na vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie, ktoré vyžadujú ich predchádzajúce čistenie,
 4. sú dlhšie ako 100 m a majú vnútorný priemer väčší ako 20 cm,
 - l) stavby umožňujúce využívanie energetického potenciálu podzemných vôd.
- V prípade pochybností, či ide o vodnú stavbu alebo jej súčasť, rozhodne orgán štátnej vodnej správy.

37. Podľa § 5 ods. 1, 2 zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, podnik je právnickou osobou; vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov. Podnik nezodpovedá za záväzky štátu alebo iných subjektov. Štát nezodpovedá za záväzky podniku, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 6 ods. 1-3 zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, podnik spravuje veci a majetkové práva zverené mu pri jeho založení, ako aj veci a majetkové práva nadobudnuté v priebehu podnikania. Veci a majetkové práva, ktoré podnik spravuje, sú majetkom štátu. Podnik koná v mene vlastníka majetku, ktorý spravuje podľa odseku 1, v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy; obdobne je oprávnený konať v mene štátu vo veciach, ak vlastnícke právo štátu je sporné. Podnik má právo majetok, ktorý spravuje,

držať, užívať ho a nakladať s ním v súlade s právnymi predpismi; podnik nemôže týmto majetkom zabezpečovať záväzky tretích osôb. Majetok sa môže podniku odňať iba v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom alebo ak tak ustanoví medzinárodná zmluva.

39. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

40. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

41. Podľa čl.4 ods. 1 Ústavy SR, nerastné bohatstvo, jaskyne, podzemné vody, prírodné liečivé zdroje a vodné toky sú vo vlastníctve Slovenskej republiky.

42. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

43. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

44. Súd v konaní skúmal dôvodnosť vnesenej námietky tak aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto sa o sebe tvrdí že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok NSSR sp.zn 3Cdo/192/2004). Pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo potrebné zaoberať sa tvrdením žalovaného, či ku dňu 01.04.1975 dotknuté nehnuteľnosti tvorili vodný tok definovaný podľa § 31 ods. 1 zák. č. 138/1973 Zb., teda či boli súčasťou koryta vodného toku – Myslavského potoka, či už prirodzeného alebo umelého, lebo iba vtedy by došlo k prechodu vlastníctva na štát resp. či sa pozemky stali korytom umelého vodného toku až neskôr, napr. až úpravou Myslavského potoka v rokoch 1978-1983 a teda ku dňu účinnosti zákona č. 138/1973 Zb. nedošlo k zoštatneniu dotknutých nehnuteľností, nakoľko netvorili koryto vodného toku. Žalobca je však ako vlastníik zapísaný v katastri nehnuteľností, žalovaný popieraním jeho aktívnej vecnej legitímácie popiera jeho vlastnícke právo tým, že došlo k zoštatneniu pozemkov avšak jeho povinnosťou bolo preukázať a vyvrátiť hodnoverné a záväzné údaje katastra tým, že predmetné pozemky boli ku dňu 01.04.1975 zavodnené a tvorili koryto či už prirodzené a umelé, pričom z uvedeného dôvodu sa stali vlastníctvom štátu. Vyjadrenia žalovaného nie sú dostatočne určité, teda nie je možné akceptovať argumentáciu, že boli zavodnené bez upresnenia kedy a na základe akého postupu sa tak stalo. Súd si overil skutočnosti z verejne dostupného registra ktorým je kataster nehnuteľností a z ktorého nepochybne vyplýva kto je vlastníkom a vlastníctvo svedčí žalobkyni. Žalovaný uvedené skutočnosti tvrdil, avšak dôkazné bremeno zaťažujúce žalovaného o tom, že došlo k zoštatneniu pozemkov koryt, pričom za pozemky tvoriace prirodzené koryto nepatrila náhrada a v ostatných prípadoch patrila podľa predpisov o vyvlastnení nepredložil, ani ich neoznačil. Žalovaný dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností nepredložil, čím neuniesol dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia o zoštatnení pozemkov k 01.04.1975 a tiež nepreukázal, že sporné pozemky boli zavodnené a tvorili koryto, čím sa stali vlastníctvom štátu. Aktívna vecná legitímácia žalobcu vyplýva zo zápisu v katastri nehnuteľností, kde je ako vlastníik zapísaný.

45. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného súd konštatuje, že tento je nepochybne v spore pasívne vecne legitímovaný, keďže ako právnická osoba hospodári s majetkom štátu a je zapísaný v obchodnom registri. Zo znenia ustanovenia § 6 ods. 1,2 v spojení s § 5 ods. 1 zák. č. 111/1990

Zb. vyplýva, že štátny podnik koná v mene vlastníka majetku, ktorý spravuje podľa ods. 1 v konaní pred súdom z čoho možno vyvodiť, že žalovaný má zákonné oprávnenie (vecnú legitímáciu) konať namiesto štátu v spore vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje. Vo vzťahu k otázke pasívnej vecnej legitímácie bolo pre súd podstatné rozhodnutie NSSR sp.zn. 4Obdo/42/2020, ktoré vychádza zo zákona č.278/1993Z.z. o správne majetku štátu upravujúci správu majetku vo vlastníctve štátu ako súhrn oprávnení a povinností správcu k majetku štátu, ktorý mu bol štátom zverený do správy, vrátane oprávnenia využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu. Túto správu vykonáva správca majetku štátu, konajúci nie vo vlastnom mene ale v mene štátu a preto správcovia v konaní pre súdom vystupujú v mene Slovenskej republiky, teda vecnú legitímáciu nemá správca ale Slovenská republika. Uvedený zákon súčasne v ustanovení § 1 uvádza prípady na ktoré sa zákon nevzťahuje, teda z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. b) vyplýva, že zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, ktoré upravujú osobitné predpisy. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 111/1990 Zb. vyplýva, že podnik je právnickou osobou, vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov. Toto ustanovenie upravuje oprávnenie štátneho podniku konať vo svojom mene a niesť zodpovednosť vyplývajúcu z právnych vzťahov, v ktorých zodpovedným subjektom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia je štátny podnik. Z ustanovenia § 6 ods. 3 cit. zák. súčasne vyplýva, že podnik má právo majetok v jeho správe držať, užívať ho a nakladať s ním v súlade s právnymi predpismi a teda v právnych vzťahoch nevystupuje štátny podnik ako Slovenská republika zastúpená štátnym podnikom, ale koná samostatne ako štátny podnik a je vecne legitimovaným subjektom v súdnych sporoch, či už aktívne alebo pasívne. Súd preto považoval námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie za nedôvodnú, vychádzajúc z úpravy v osobitnom zákone č. 111/1990 Zb., ktorým bolo žalovanému dané oprávnenie vystupovať v právnych vzťahoch samostatne, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť kam nepochybne patrí aj jeho zodpovednosť vydať bezdôvodné obohatenie. Vo vzťahu k uplatňovanému nároku titulom bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z ust. § 48 ods. 2 písm a) vodného zákona, ktorý upravuje úlohy správcu vodného toku, rozsah činnosti správcu (§ 48 ods. 4,5 vodného zákona), kde správca vodného toku je aj správcom pozemkov korýt vo vlastníctve Slovenskej republiky, pričom v uvedenom prípade je koryto rieky umelé a je na ňom vybudovaná vodná stavba, na ktorom žalovaný vykonáva činnosti upravené v ust. § 48 kam patrí správa vodného toku. Len samotná vodná stavba, ktorá je vo vlastníctve osoby odlišnej od vlastníka pozemku je zásahom do vlastníckych práv vlastníka pozemku, keďže tento pozemok nemôže užívať riadnym spôsobom. Už uvedené zakladá dôvod na domáhanie sa nároku vlastníkovi pozemku na ktorom stojí stavba vo vlastníctve osoby odlišnej od vlastníka pozemku. Jedná sa o bezdôvodné obohatenie vlastníka stavby na cudzom pozemku. V tomto prípade sa bezdôvodne obohacuje vlastník stavby na úkor vlastníka pozemku. K užívaniu pobrežného pozemku v ochrannom pásme v zmysle § 49 vodného zákona súd uvádza, že v ochrannom pásme sa obmedzuje vlastnícke právo vlastníka a dochádza k užívaniu pozemkov zo stany správcu vychádzajúc z ustanovenia § 49 ods. 1 až ods. 5 vodného zákona, ktorý umožňuje správcovi užívanie pozemku a ustanovení § 50 ods. 1 – 5 vodného zákona, ktorý súčasne ukladá vlastníkovi povinnosť strpieť konkrétne činnosti správcu v ochrannom pásme. Vodný zákon náhradu za užívanie pozemku nerieši, no obmedzenie vlastníckeho práva, ktoré je možné iba za náhradu upravuje priamo základný zákon štátu, ktorým je Ústava SR čl. 20 ods. 4. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal zo Znaleckého posudku č. 57/2017 vyhotovený na sporné nehnuteľnosti. Z uvedeného Znaleckého posudku vyplýva všeobecná hodnota pozemkov stanovená na sumu 18,65,- eur/m² a nasledovný výpočet bezdôvodného obohatenia predstavuje výšku 10 % z hodnoty pozemku/ rok a nárok žalobcu tak predstavuje sumu 399,11,- eur za obdobie od 17.01.2020 do 17.01.2022. Napriek tomu, že žalovaný spochybnil tento Znalecký posudok a na preukázanie ním tvrdených skutočností predložil Znalecký posudok spracovaný znalcom Ing. Moravským pod č. 29/2018 ktorý stanovil všeobecnú hodnotu na 11,60,- eur/m² s argumentáciou, že štát v záujme hospodárneho nakladania s majetkom štátu zásadne akceptuje vlastné znalecké posudky. S uvedeným nie je možné súhlasiť, pretože žalovaný akceptoval Znalecký posudok č. 57/2017 a to opakovane, z uvedeného posudku vychádzal žalovaný aj pri stanovení kúpnej ceny v zmysle Kúpnej zmluvy zo dňa 20.12.2021, preto súd pri výpočte bezdôvodného obohatenia vychádzal zo Znaleckého posudku č. 57/2017.

46. Podľa § 517 ods. 1-2 Občianskeho zákonníka

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.

Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

49. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil okrem istiny aj príslušný ročný úrok z omeškania odo dňa 01.12.2021 do zaplatenia, kedy sa podľa tvrdenia žalobcu žalovaný dostal do omeškania na základe výzvy mu doručenej, na základe upovedomenia o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy zo dňa 25.11.2021. Z uvedenej výzvy však vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa 22.11.2019 vo výške 399,11,- eur avšak v tomto konaní si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa 17.01.2020 do 17.01.2022. Je preto logické, že žalovaný sa nemohol dostať do omeškania dňa 01.12.2021, keď bezdôvodné obohatenie mu vzniklo až po 17.01.2022. Z uvedeného dôvodu súd priznal úrok z omeškania nasledovným spôsobom a to takým, že žalovaný o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 17.01.2020 do 17.01.2022 sa dozvedel až doručením žaloby dňa 30.03.2022, pričom nasledujúci deň 31.03.2022 mohol plniť a keďže neplnil, uvedený deň sa dostal do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania až odo dňa 31.03.2022 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

50. Podľa § 255 ods. 1 Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania keďže bol v základe plne úspešný a neúspešný bol len v nepatrnej časti príslušenstva.

53. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).